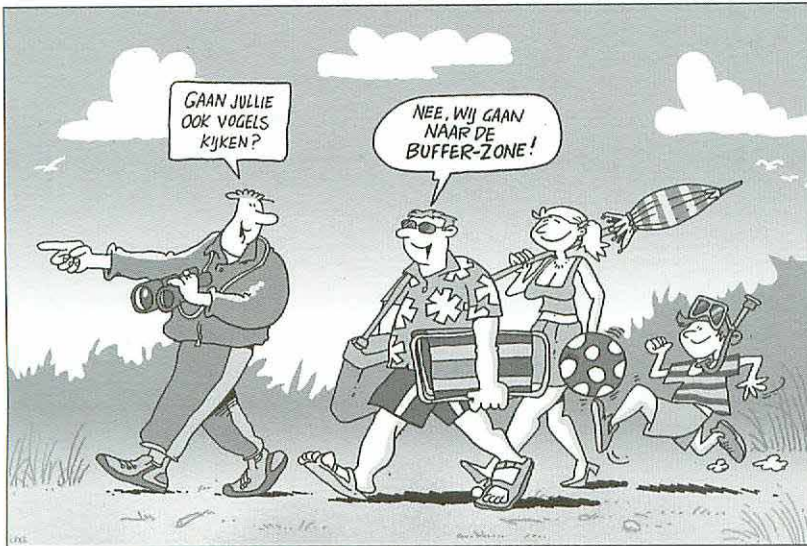

Gezonde duinen voor mens én natuur

MARC JANSSEN

Het voortbestaan van planten en dieren wordt bedreigd door activiteiten als wegaanleg, woningbouw en toenemende recreatiedruk. Stichting Duinbehoud stelt zich hiertegen te weer door overleg, inspraak en zonodig het maken van bezwaar.

In veel gevallen kan de inzet van onze medewerkers en vrijwilligers voorkomen dat natuurwaarden verloren gaan. Toch zijn de natuurwaarden in de duinen daar niet volledig mee veilig gesteld. Net als wijzelf, ondervinden planten en dieren de invloed van milieuvervuiling. Daarom is Duinbehoud vorig jaar gestart met het project *Zeekant en Binnenrand*.

Lawaai, stank en licht

In eerste instantie is nagegaan welke milieuproblemen de duinen nu eigenlijk ondervinden. Die inventarisatie wees uit dat het vaak dezelfde problemen zijn als de overlast die de inwoners van de aangrenzende kustplaatsen ondervinden. Want lawaai van wegen, stank van fabrieken of lichtvervuiling door kassen laten mensen bepaald niet onberoerd. In veel gevallen bleek uitvoerig onderzoek gedaan naar de gezondheidseffecten. Over de gevolgen voor de natuur bleek veel minder, en soms zelfs helemaal niets, bekend. Inmiddels wordt samengewerkt met inwoners van Wijk aan Zee, Katwijk en Voorne. Staalfabriek Corus in Velsen stoot licht, geluid en vooral fijn stof uit. In Katwijk staat een doorgaande weg in en langs de duinen gepland. Op

Voorne worden steeds meer kassen gebouwd, en ligt de Maasvlakte om de hoek. Al deze dorpen grenzen aan natuurgebieden uit Natura 2000, de Europese Ecologische Hoofdstructuur. Duinbehoud probeert de door de bewoners verzamelde informatie over de invloed van milieuvervuiling op het leefklimaat rond de stad te vertalen naar gevolgen voor planten en dieren. In dit nummer van DUIN leest u er meer over.

Bufferzones

Om duingebieden te vrijwaren van lawaai, licht, stof en andere milieuverontreinigingen adviseert Duinbehoud het aanwijzen van bufferzones. Deze overgangsgedieden tussen natuurgebied en achterland kunnen worden ingericht als hondenspeelplaatsen, voor mountainbiking of voor andere recreatievormen, zoals de bouw van boomhutten of het aanleggen van een kampvuurtje. Duinbehoud heeft de afgelopen jaren al veel aandacht besteed aan bufferzones, maar dan uit oogpunt van de waterhuishouding. Deze gebieden met ruimte voor vochtige graslanden en duinbeekjes beperken de negatieve invloed van de sterke ontwatering langs de rand van de duinen op de vochtige duinvalleien.

Leefgewoonten

Met bufferzones alleen zijn we er nog niet. Plant, dier en mens hebben ook te maken met grootschalige milieuproblemen, zoals klimaatverandering en luchtvervuiling. Zo leidt de aanvoer van stikstof door de lucht bijvoorbeeld tot toenemende vergrassing en verstruiking van de duinen. Deze milieuproblematiek is voor een natuurorganisatie als Duinbehoud een stuk moeilijker aan te pakken. De natuurwaarden worden immers sluipenderwijs aangetast. Het is lastig om een duidelijke veroorzaker aan te wijzen. De problemen komen mede voort uit onze veranderende leefgewoonten zoals een toenemend autogebruik, een toenemende consumptie en een toenemend energieverbruik. Willen we de milieuproblematiek aanpakken, dan moeten we ook onze leefgewoonten aanpassen. En dat is bijzonder lastig.

MARC JANSSEN IS DIRECTEUR VAN DE STICHTING DUINBEHOUD